

Tak żyć, by nie okazać się zbyt lekkim – rzeczy ostateczne

Życie człowieka na ziemi rozpoczyna się z chwilą poczęcia i trwa do śmierci. Śmierć jest pierwszą z tak zwanych rzeczy ostatecznych. Kolejnymi są sąd Boży oraz niebo albo piekło.

O sądzie Bożym czytamy w wielu miejscach Pisma Świętego. W Księdze Daniela jest mowa o królu Baltazarze, który łamał Boże prawo. Baltazar otrzymał wiadomość:

Bóg obliczył twoje panowanie i ustalił jego kres. Zważono cię na wadze i okazałeś się zbyt lekkim.

(Dn 5,26-27)

Bóg dokonał sądu nad królem. Żyjąc na ziemi, czynił zbyt mało dobra, dlatego spotkała go kara – skończyło się jego panowanie. Prawdę o nas ujawni sąd Boży, przedstawiony w tym fragmencie za pomocą wagi. Żaden z naszych czynków nie pozostanie niezauważony. Na niebo zasłużą ci, u których szala dobrych czynków przeważy szalę zła.

„Każdy człowiek w swojej nieśmiertelnej duszy otrzymuje zaraz po śmierci wieczną zapłatę na sądzie szczegółowym, który polega na odniesieniu jego życia do Chrystusa i albo dokonuje się przez oczyszczenie, albo otwiera bezpośrednio wejście do szczęścia nieba, albo stanowi bezpośrednie potępienie na wieki”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 1022)

Gdy po śmierci nastąpi sąd szczegółowy, spojrzymy na własne życie tak, jak widział je Bóg. Jeżeli w całym życiu ziemskim wybieraliśmy Jezusa i nie było w nas przywiązania do zła, będziemy mogli od razu przebywać z Nim w niebie. Jest to stan największego szczęścia. Jego źródłem jest Bóg, który jest nieskończoną Miłością.

Jeżeli człowiek popełniał zło, ale za nie żałował, nawet jeśli to będzie w chwili śmierci, może znaleźć się

Cierpienie piekła

w niebie. Wcześniej jednak musi przejść czas cierpienia w czyśccu. Czyściec to tęsknota za Bogiem, która jak ogień wypala i oczyszcza, aby dusza mogła osiągnąć niebo.

Ci, którzy za życia świadomie odrzucali Bożą miłość i nawet w chwili śmierci nie żalowali popełnionego zła (umierają w grzechu ciężkim), po sądzie szczegółowym przebywają w piekle. Jest to stan wiecznego potępienia.

Piekło jest konsekwencją odrzucenia Bożej miłości. Jeżeli człowiek wybiera życie w grzechu z dala od Boga, to po śmierci jego ziemskie wybory zostaną uszanowane. Bywa, że człowiek nawraca się w ostatniej chwili swojego życia, jak łotr ukrzyżowany razem z Jezusem. On prosił: „Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa” i Jezus nie tylko go nie odrzucił, ale obiecał: „Dziś ze Mną będziesz w raju” (Łk 23,43b).

Oprócz sądu szczegółowego odbędzie się sąd ostateczny na końcu czasów. Na czym będzie polegał?

„W obliczu Chrystusa, który jest prawdą, zostanie ostatecznie ujawniona prawda o relacji każdego człowieka z Bogiem. Sąd ostateczny ujawni to, co każdy uczynił dobrego, i to, czego zaniechał w czasie swego ziemskiego życia, łącznie z wszystkimi tego konsekwencjami.

Sąd ostateczny nastąpi podczas chwalebного powrotu Chrystusa”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 1039, 1040)

Po sądzie ostatecznym nastąpi triumf królestwa Bożego.

Zgromadzą się przed Nim [Chrystusem] wszystkie narody, a On oddzieli jednych ludzi od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego.

(Mt 25,32-33.46)

Podczas naszego życia na ziemi otrzymujemy od Boga wystarczająco dużo łask, abyśmy mogli osiągnąć zbawienie. Bóg dał nam też określony czas na ich wykorzystanie.

Od chwili chrztu należymy do Kościoła – wspólnoty Chrystusa. Wspólnota ta składa się z trzech stanów:

Kościoła uwielbionego – ludzi, którzy po śmierci znaleźli się w niebie, świętych.

Kościoła cierpiącego – ludzi cierpiących w czyśccu.

Radość świętych w niebie

Czy wiesz, że...

Uczciwe wykonywanie swoich obowiązków, prostota i skromność to droga do nieba. Taki przykład daje nam wielu świętych.

Kościół pielgrzymującego – ludzi żyjących na ziemi, będących w drodze do nieba.

Święci, cierpiący w czyśćcu i żyjący na ziemi – wszyscy jesteśmy w jednym Kościele i stanowimy jedną Bożą rodzinę. Możemy się nawzajem wspierać. Święci wstawiają się za nami do Boga, a my modlimy się za cierpiącymi w czyśćcu, aby jak najszybciej mogli osiągnąć niebo. Szczególną pomocą dla nich może być odprawiona w ich

intencji Msza Święta, ofiarowanie odpustu i uczynki miłosierdzia. Również osoby cierpiące w czyśćcu pomagają nam, modląc się za nas. Jednak nie mogą się one modlić za siebie nawzajem, dlatego bardzo ważne jest, abyśmy pamiętali o nich w modlitwie.

Zastanów się

- Czy pamiętasz, że każdy kolejny dzień przybliża cię do życia wiecznego?
- Co robisz, aby osiągnąć niebo?
- Kogo ze świętych prosisz o wstawiennictwo u Boga?
- Jak często modlisz się za zmarłych i dusze cierpiące w czyśćcu?

Odkryć tajemnice

Nasze codzienne decyzje i wybory zostaną ocenione podczas sądu Bożego, którego symbolem jest waga.

Zapamiętaj

Sąd szczegółowy

- wieczna zapłata zaraz po śmierci,
- odniesienie życia do Chrystusa,
- po nim jest albo oczyszczenie, albo niebo, albo piekło.

Sąd ostateczny

- dokona się podczas powrotu Chrystusa na końcu czasów,
- będzie sądem nad całą ludzkością,
- ujawni prawdę o relacji każdego człowieka z Bogiem,
- ujawni, co każdy uczynił dobrego i konsekwencje tych czynów,
- ujawni każde dobro, którego człowiek nie uczynił, łącznie z konsekwencjami,
- po nim będzie albo niebo, albo piekło.

Zadanie

1. Napisz krótki życiorys twojego patrona. W jaki sposób mógłbyś go naśladować?
2. Przez najbliższy tydzień módl się za osoby cierpiące w czyśćcu.